

FEVZİ TURAN

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.5.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

30 Yıl Önce

Orası Benim köyüm, doğup büyüdüğüm
Yamacın aşağısındaki kırk yıllık evim
Çocukluğumda ağladığım, güldüğüm
Orası Benim yüreğim, her gün özlediğim

Berrak sularında balık avladığım
Kaynaklarından kana kana suyunu içtiğim
Orası benim köyüm, temiz havasıyla
Rahatça yaşadığım nefes aldığım

Kirlenen çevre ile birlikte boğulan
Kaynakları kuruyup yok olan
30 yıl sonra bakıp da ağladığım
Yüreği acı bir hüznle dolan
Ne ben benim, nede köy benim köyüm.

FEVZİ TURAN

Ağlama Çocuk

Açmısın çocuk, ağlar durursun
Anlat bana bak üstün kirlenmiş
Sen yoksul, sen kimsesiz
Söylemez misin çocuk
Neden? gururlumusun.

Evet der gibi başını salladığın
O sırada yüreğimi dağladığın
Gururu hiçe sayanları
Tümünü bir kazığa bağladığın
Gururunla yaşa çocuk.

Al, dinsic göz yaşın, karnın doysun
Seni bu duruma düşüren
Anan, baban utansın
Ağlama çocuk gururlusun
Başın dik, bağrın açık olsun
Gururunun beş paraya satanlar utansın.....

Tut elimden gel peşimden.
Sana da sahip çıkacak vardır,
sevgi akan gönlünden
Ağlama çocuk gururlusun
bir parçacık hayat verecek
vardır elbet ömründen.

FEVZİ TURAN

Aptal Deęilim

Ne kadar duygusal olabilirimki
İçimdeki sevgiyi kime, kime
Sürekli verebilirimki
Sevdiğinde sevilmiyorsan
Kimin sevdiğini nasıl bilebilirimki

Aptal değilim ben, yoksa aşık mıydım
Aşıklar aptal mıdır ne bileyim
Ben aşık olmadım ki
Keşke aptal bir aşık olaydım

Ne güzeldir aşık olmak
Ah keşke, ama neyse
Aşk bir gün gözümü kör ederse
Yaşamda, var olmak veya olmamak
oda bende saklıdır bende.

FEVZİ TURAN

Aramam Artık

Kavgalıyım yalnızlığımla, dostlarımı ararım
Karanlık bir odanın her köşesinde
Dolaşıp durur tavana bakarım
Gözlerim de görmez oldu, bir ışık ararım

Hey avare gönlüm, hatıralarım kül oldu
Hayatım, kelebeğin bir günlük yaşamı gibi
Beni, terkedilmiş bir yalnızlığa boğdu
Ne gelen ne de bir tebessüm eden var
Aramam artık, dost dediklerim dost oldu da ne oldu.

FEVZİ TURAN

Avareyim

Yine savruluyorum, fırtınaya yakalanmış
Sonbahar da dökülen yapraklar gibi
Sevda yeli beni alıp kucağına sarmış
Yüreklerde yanıp sönmeyen alev gibi

Deniz mavisi gözlerinin içindeyim
Bakarken ne kendimi görürüm ne de başkasını
Aşk denizinde yüzen bir gemi gibiyim
Ne geleceğın ne geçmişin içindeyim
Deniz mavisi gözlerinin içindeyim

FEVZİ TURAN

Beklemek

Gök gürler ve şimşekler çakar
Yağmur damla damla değil
oluk oluk akar
ve sen beklersin ıslak ıslak
yüreğin alev gibi yanar

Şevgini aşka değil dostluğa adanmışsın
Öyle geçmiş ömrün ki yalnız yaşamışsın
Bir dost bulmak için gerçek ama
bulmuşsun boşuna yaşamamışsın

Senden mutlusu yoktur artık
ilkbaharda çiçekler arasında yatmak gibi
Bir mutluluk gelmiş yüreğin içine
Derdin mi var düşünme artık
Bir dostun oldu artık melek gibi

Hani derler ya neşesi olan güler
Gerçek arkadaşın yoksa neye değer
Bir gün seninde bir dostun olursa eğer
Derdini bilsin, senle ağlasın senle gülsün yeter.

FEVZİ TURAN

Biten Hasret

Hüzün çeşmesinden dökülen göz yaşlarıyla
Nasıl unutturum boynuma sarıldığını
Gülün, yaprakları solmuş hali gibi
Çaresizce yitirmekte olduğun umutlarını

Ağlama bebeğim, yüreği güzel olanı
ancak benim gibi seven bulur.
Seni geri döndüren içindeki sevdan
Ancak benim gibi seveni bulur.

Göklerde uçmak kadar özgürce
Mutluluk ekdim tüm çiçeklere
Solmakta olan bir çiçek görünce
O zaman ben dönerim gülüm,
Hüzün çeşmesine...

FEVZİ TURAN

Bulunur mu?

Beni bana soran yok, ne eylersin diye
Ben ne eyleyeyim ki kendimde deęilsem
Biri kolumdan tutup gel deseydi
Bak dūşmüősün bataklıęa diye

Nerde soran, dost kaldı mı böyle
Bir gün sende yaşarsın merak etme
Bataklıęa düőtün diye sevinenler
Sana el uzatmazlar bilmiyordum diye

FEVZİ TURAN

Çocuktuk İşte.

Çocuktuk, bir oyuncağımız olmadı hiç
Hele bir bisikletim olmasını nasıl isterdim
Nasıl olsun ki;
Doğru dürüst karnımız doymadı hiç.

Üstümüz de yamalı elbiseler,
Ayağımız da lastik pabuçlar,
Elimiz de bir dilim kuru ekmek ile;
Özenle baktık gördüğümüz zengine.
Yıllarca haram değmeyen elimize,
Ne bir el uzandı, ne de kulak veren oldu
sesimize..

Çocuktuk işte, elimizden tutan olun istedik.
Karlı soğuk havalarda titredik.
Bir sıcak yuvamız olsun istedik
Her gece şafak vaktini,
Gözlerimiz açık bekledik.

Çocuktuk işte, kah ağlayarak kah gülerek
Büyümeğe çalıştık sürünerek.
Alın terinle çalışarak okumaya çalıştık
Faydalı olalım insanlığa diyerek.

FEVZİ TURAN

Dede

Gazi Dede

Bir Ocak sabahı, günün ilk saatleri
Bir ihtiyar kolunun arasında gazeteleri
Boynu bükük, sırtı eğik üzerinde eski bir ceket
Açık kalmış düğmeleri.

Soğuktan üşüyen eli cebinde
Unutamaz ki bir acı var yüreğinde
Bir kolunu kaybetmiş Kore'de
Unutamaz ki bir acı var yüreğinde

Hüzünle bakıyor çevresine, belki özenle
Sitem eder hep canla büyüttüklerine
Her sabah iki parça ekmek beş zeytinle
Doyar karnı dedenin buruk bir sevinçle

Bazen ağlar sessizce bir köşede
Belki ölmek istiyor aynı köşede
Unutamaz ki bir acı var yüreğinde
Yazılmış bir yazı varsa kaderinde
O yinede dua eder her gün rabbine

Fevzi turan

FEVZİ TURAN

Değer

Sevmek içten mi gelir
Kaç kiři bunu bilir
Değer verdiysen can gibi
Deđerin yoksa eğer
Elden üzölmek mi gelir.

FEVZİ TURAN

Dönmelisin

Yine geldi haziran akşamı hüznle
Gittin gideli göz yaşımı bıraktığın yerde
Fotoğrafların elimde sevdalım
Avutuyorum kendimi gülen yüzünle

Gurbet elde seni düşünür oldum
Bir güle, bir de bülbüle sordum
Gül yapraklarını döktü soldu
Bülbül de usandı uğramaz oldu

Bir haziran akşamı yine sensiz
Ay bile çıkmaz oldu
Oturup seyrettiğimiz mehtap
Bu akşam yine haram oldu

FEVZİ TURAN

Ela Gözlü

Neredesin ela gözlü, gül yüzlü kaç gündür
Yollarını gözler oldum, kuşlarda haber vermez
Kahkahaların kulaklarımda çınlar oldu
Gel artık şu hasretle yanan yüreğimi söndür.

Rüzgarlar sesim, yağmurlar göz yaşım
Haykırdım günlerce duymaz oldun
Uzaklar yakın oldu artık gel
Kavuşalım ihtiyar olmadan yaşım

FEVZİ TURAN

Gurbetten Anaya

Ađlayan gözlerini sil artık Anneciđim
Mecburum bende günlerimi bekleyeceđim
Bir gün hasret dolu gözlerimle
Özlediğim yuvama, sılama döneceđim

Bugün yine akşam oldu güneş ufka dayandı
Gurur dolu bir günüm daha yandı
Şöyle sılaya doğru bir baktım Anam
Hasret dolu gözlerimden hüzün yaşları aktı.

Özlerim ben sende özlersin, ama ağlama
Yüređini evlat hasretiyle dađlama
Taş baş gerekirse bağrına
Ođlun feda olsun Anam vatanına

FEVZİ TURAN

Haşmetli Çadır

İki çocuk bir anne yüzlerine baktığında
Umutsuzluğun ne olduğunu görürsün
Bezden yapılmış evlerin bir köşesinde
Yanan sobanın sıcaklığı ile,
Soğuktan koruyan çadırın haşmetini görürsün.

Bir gürültü kopmuştur toz duman dehşetle
Gecenin karanlığında bir çıkış ararsın
Enkazın içinden alırsın yavrularını birer birer sevinçle
O mutluluk hüznü dönüşüverir
Haşmetli çadırın yer döşesinde.

FEVZİ TURAN

Hayat Dolu Gönlüm

Hayat dolu gönlüm hani nerede
Acı çekerken zoraki gülüş ve içten gelen sitem
Cehennem gibi yakan ve yarım kalan masal
Eskiyen yıllarım ve hala kulaklarımda çınlayan kahkahalarım
Rengi gitgide solam ömrüm, hayat dolu gönlüm hani nerede

FEVZİ TURAN

Hüzün

Sevgiliye seslendim dün gece
Uzaktan ama yaklaşamadım nedense
Çok sevmektendir diye düşündüm
Güvenemedim onun içindeki sevgiye

Haykırdım ardından bekle diye
Dönüp bir baktı ki bir kızgınlık
Yakışmadı benim temiz sevgime
Sordum kendime neden diye

Bu sevgiye layık bir sevgili bulmak
Düşündüm her zaman zordur diye
Ey sevgili sen bekle yok başka
Yemin ettim senden vazgeçmem diye

FEVZİ TURAN

İstanbulu Bilirmisin

Ah ne güzeldir çamlıca sırtlarından
Güneşin doğuşu işte bir başkadır o istanbul
Boğaza yansıyan günün ilk ışıkları
Bir hoş eder içimi
ve ben kız kulesine bakarken aşık olurum
Tekrar tekrar
Nasıl anlatayım ki sana o İstanbul'u
Anlatılmaz yaşanır
Sen bilemezsin ki o İstanbul'u
Onun güzelliğine bakıp bir birbirini kıskanan
İki Kitayı almıştır kucağına

Gel hadi sende aşık ol artık..

Yemedin değilmi balıkçı teknesinden ekmek arası
Ah bir yesedydin haliçin suları kıyıya vururken
Bir parçasını da atardın uçup duran martılara
Sende uçmak istersin o sırada çünkü karşında galata
Hani uçmuştu ya Ahmet Çelebi
Bir tarihin kalesidir o İstanbul sen bilemezsinki
Gel hadi sende aşık ol artık

Nasıl anlatayım sana ömrüm yetmez
Sor şuradakilere bakalım kim sevmez
Sen yürüdünmü Padişahların yürüdüğü yollardan
Hani var ya boğaza bakan bir saray
Sen bilemezsinki Padişah yolu nasıldır
İstanbul dur o İstanbul
Gel hadi sende aşık ol.

FEVZİ TURAN

Kemanın Kız

Bir ilkbahar akşamının karanlığında
Birden bulutların ardından çıkan dolunayın
Romantizmi çağrıştıran aydınlığında,
Evinin balkonunda insanın ruhuna giren kemanın,

Sesiyle uykusundan uyanın kuşların bile
Kanat çırpmadan dinlendikleri gecenin
Karşılarında yıldız gibi parlayan kızın
Çaldığı kemanın sesiyle sabahladıkları halde
Ne kuşları yordu nede balkonun altında bekleyen beni.

FEVZİ TURAN

Keşke

Hayatıma giren gül-can
Karşıma çıktığın an
Canı aldın canımdan

Gül yüzlü can yürek
Daha ne kadar sürecek
Yüreğimde ki kapan
Ne zaman çözülecek

Çıkamaz olaydın karşıma
keşke..
Çekilmez bu işkence.
Vazgeçmek, harabeye
dönmeştir bence,
Ah sevmeseydim keşke...

FEVZİ TURAN

Köylü Güzeli

Çorak topraklar gibi kurumuş dudakların
Sen köylü güzeli, ellerin nasırlaşmış
Hayallerinle süsleyip beklediğin umutların
Sonbaharda dökülen yapraklar gibi sararmış

Ağlama, nar tanesi gibi yanakların
gözyaşınla ıslanmasın
Geçmişte hüznle bıraktığın umutların
Baharda, sevinçle fişkırın çiçekler gibi canlansın

FEVZİ TURAN

Masumiyet

Bir bebek görüyorum uykusunda
ona bakerken dakikalarca
bir başka oluyorum
gaddar yüreğimin kıyısında
bir sevgi kaynamaya başlayıveriyor
masum yüzünün verdiği huzurla
yüreğim sevgiyle doluyor gururla

FEVZİ TURAN

Mutlu Olmak

Mutluluk nedir anlatın bana
Bir bebeğin gülüşü mü yoksa
Elinde tutabildiğin değerlermi
Ne kadar ufakta olsa

Mutluluk nedir anlatın bana
En güzel yaşamak mı yoksa
Güneşin doğuşunu görmek
Her zaman yeter bana

Mutluluk nedir anlatın bana
Bir şeyler mi vermek yoksa
Karşılığında gülücükler geldiğinde
Bu mudur mutlu olmak yoksa.

FEVZİ TURAN

Neredesin

Hani baharda olacaktın yanımda
Ağaçlar, kırlar rengarenk oldu
Kar taneleri düşerken yüzümüze söz vermiştin
Neredesin sevgili beklemekten çiçekler de soldu.

Denizler duruldu, dalgaları görünmez oldu.
Her gördüğüm kuş, kelebek, böcek bana seni sordu
Kar taneleri düşerken yüzümüze söz vermiştin
Neredesin sevgili, gönlüm baharda kış oldu.

FEVZİ TURAN

Seveceksen.

Ben sana kar tanesi gibi baktım
Öyle beyaz, öyle saftın ki
yüreğime giren bir kan gibi
Beni benden aldın, beni bana kattın.

Senin sevgin bana güneş gibi
ıştırmı içimi diyemem ki.
Öyle sıcaksın ki güneş ne;
Güneşten sıcak alev gibi.

FEVZİ TURAN

Tükendim

Kelepçeler takıldığında bileklerime
Yaşlar indi umutsuzca gözlerime
Tut elimden sevdiğim, verme
Kadersizlerin demir perdeli evlerine

Gürültüyle açıldı kapılar birer birer
Farklı farklı umutsuz yüzler
Her biri ayrı bir yol gözler
Engeldir hepsine demir perdeli evler

Yeşermez oldu çiçekler duygularım gibi
Verin, geri verin bana sevgi dolu kalbimi
Suçum yürekten sevdim diye mi?
Onu da aldınız ya, yarama yoktur merhemi.

FEVZİ TURAN

Umutsuzluk

Bulamadım yol gösteren varmı
Ne kadar arayacağım ki
Sanki mecnun leylasını buldumu
Derdime çare olan varmı

Bülbül geldi pencereme
Gün ışığında, yüreğime
Haber verdi gül diye
Gülmek nedir ki bilmem
çare varmı derdime.

FEVZİ TURAN

Vazgeçmem

Bir damla yaş kalmadı gözümde
ağlaya ağlaya.
Kaybetmek ten usandım artık
Suçlumuyum, kötülük yoksa özüm de.

Dağlar kadar yük binse yüreğime
Sevmekten yine vazgeçmem
Ayrılıklar girmiş olsa bile kaderime
Kazanmaktan yine vazgeçmem.

FEVZİ TURAN

Veda

Hani, sonbaharın veda etmekte olduđu zaman,
Hatırlıyor musun, çınar ağaçlarının sıralandığı yolu.
Üzerimizden kurumuş yaprakları topladığımız da,
Yüzümüzde, bir gülüş değil bin gülüş olduğunu.

Gülüm, ömrümün son günlerinde veda ederken
Bir sonraki yaprak dökümü olmayacak.
Sen tüm güzelliğinle hayatı yaşarken,
Benim aşkım sonsuza dek aynı yolda kalacak.

Kır çiçeğim, orası bizim yolumuz olsun.
Her sonbahar da topladığın yapraklar,
Aşkımızın şahidi, mutluluğun olsun
Bana her geldiğinde, üzerimdeki topraklar,
Kurumuş yapraklarla dolsun..

FEVZİ TURAN

Yalnızlık

Azgın dalgalar alır beni ufuklara taşır
Bir serinlik çöker yüreğime ıslak, ıslak
Mavi derinliklerden bir yunus balığı
Hızla yarar suları bana mutluluk taşır

FEVZİ TURAN

Yaşlı Pencерem ve Ben

Beklerken gözümün önünde çürüdü pencерem
Bıraktığın kıvırcık saçlarını tül yaptım
Bir onlar eskimedi, eksilmedi gözlerimden
Sıvaları dökülmüş odamda, fotoğrafların
Bir onlar eskimedi, eksilmedi yüreğimden.

Her uçan kuşun kanadına baktım günlerce,
Bir gün bırakırlar diye pencерeme.
Ümitsiz bir bekleyiş oldu benimki
Her gece yastığa koyduğumda başımı,
Rüyalarımda buluştum senle gecelerimde.

FEVZİ TURAN